



## INPUT TIL SKATTEUDVALGET OM FEDTAFGIFT

### PROBLEMER VED FEDTAFGIFTEN

Kraft Foods er stærk modstander af den eksisterende afgiftskonstruktion på mættet fedt, fordi den medfører meget markante administrative byrder og omkostninger for såvel Kraft Foods som for en lang række underleverandører.

Kraft Foods er ikke modstander af tiltag, som fremmer folkesundheden. Imidlertid mener Kraft Foods, at de administrative byrder og omkostninger ved fedtafgiften, sådan som afgiftsmodellen er lavet, både er uhensigtsmæssige og unødvendige. Desuden fremmer fedtafgiften ikke målrettet folkesundheden, fordi afgiften ikke beregnes af det reelle indhold af mættet fedt i det færdige produkt.

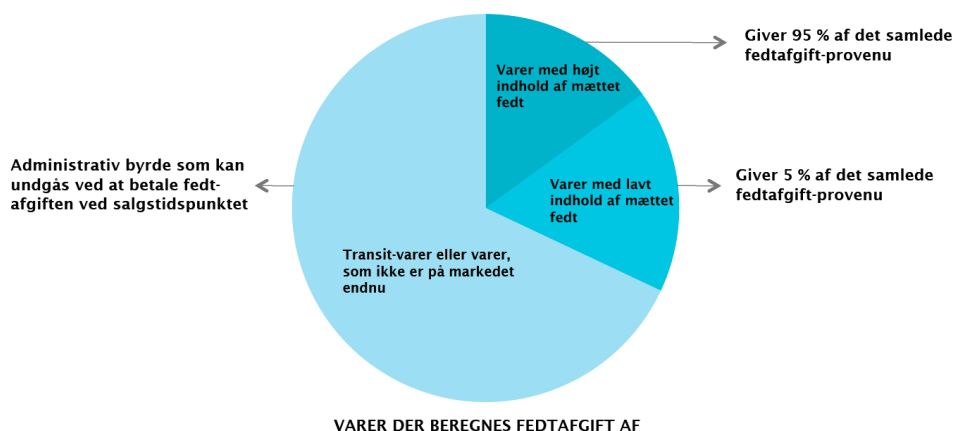
Konkret har fedtafgiften udløst en række problemer (som er uddybet i vedhæftede notat):

- Afgift på transit-varer med stor risiko for tab af penge og unødigt administrativ byrde
- Store administrative omkostninger for hele organisationen
  - Op mod 80 % af de administrative udgifter til håndtering af afgifter går til varetagelse af fedtafgift
- Stor kompleksitet og besvær med valide data fra leverandørerne
- Dobbeltafgifter fx både fedt- og sukerafgift gør produkter uproportionelt dyre og resulterer i ekstra administrative byrder

### LØSNINGSFORSLAG TIL EN BEDRE FEDTAFGIFT

Kraft Foods peger – som alternativ – på fire ændringsforslag til den eksisterende fedtafgift, som vil forenkle og ensrette afgiftshåndteringen:

1. Fedtafgiften bør vedrøre det reelle indhold af mættet fedt i den færdige fødevarer
2. Fedtafgiften bør afregnes ved salgstidspunktet ligesom sukker- og chokoladeafgiften
3. Dobbeltbeskatning bør undgås, så der ikke betales fedtafgift af fødevarer, der allerede betales sukker- eller chokoladeafgift for
4. En bagatelgrænse for fedtafgiften vil målrette afgiften mod de mest fedtholdige produkter og mindske den administrative byrde



## FOLKESUNDHED – AFGIFT PÅ DET REELLE FEDTINDHOLD

Da fedtafgiften blev vedtaget, var formålet, sådan som det står i Skatteministeriets lovresumé, ”at tilskynde til bedre kostvaner og dermed styrke befolkningens sundhed.” Den ambition tilslutter Kraft Foods sig principielt, og Kraft Foods samarbejder gerne med regeringen om tiltag, som kan højne folkesundheden.

Imidlertid mener Kraft Foods ikke, at fedtafgiften tilskynder sundere livsstil, fordi der betales afgift af fedtet i den råvare, der bruges til fremstillingen af en given fødevarer – og ikke af det reelle fedtindhold i den færdige fødevarer. Derved rammer afgiften skævt, fordi det færdige produkt ikke indeholder den mængde mættet fedt, der er betalt afgift for.

Et sigende eksempel er tyggegummi:

- Tyggegummi indeholder ifl. fedtafgiftsloven gennemsnitligt 1,5 % mættet fedt (hvoraf 99,5 % kommer fra voks eller olie, mens 0,5 % kommer fra gelatine)
- Dog afgives det mættede fedt ikke ved konsumering
- Og det mættede fedt fra gelatine er hypotetisk, fordi gelatine er fremstillet af collagen fra fx køer (iflg. Fødevarerdirektoratet indeholder gelatine 0,0 % mættet fedt)



Tyggegummi sætter altså intet negativt fedtaftryk på folkesundheden. Ikke desto mindre betaler Kraft Foods en årlig fedtafgift på ca. 360.000 DKK af tyggegummi og bruger mere end tilsvarende på administration. Der er altså intet forhold mellem fedtafgift, administrativ byrde og omkostning, og folkesundhed.

Fedtafgift på tyggegummi tilskynder ikke større folkesundhed, fordi der betales fedtafgift i produktionsleddet og ikke af fedtindholdet i den færdige fødevarer. Dette er ligeledes tilfældet i en lang række andre fødevarer, hvor fedtindholdet i den færdige vare er betydeligt mindre end fedtmængden i fremstillingsfasen.

*Skal afgiften reelt set påvirke forbrugernes indtag af mættet fedt, bør afgiften vedrøre det reelle indhold af mættet fedt i den færdige fødevarer.*

## AFGIFT PÅ TRANSITVARER – ADM BYRDE OG TAB AF PENGE

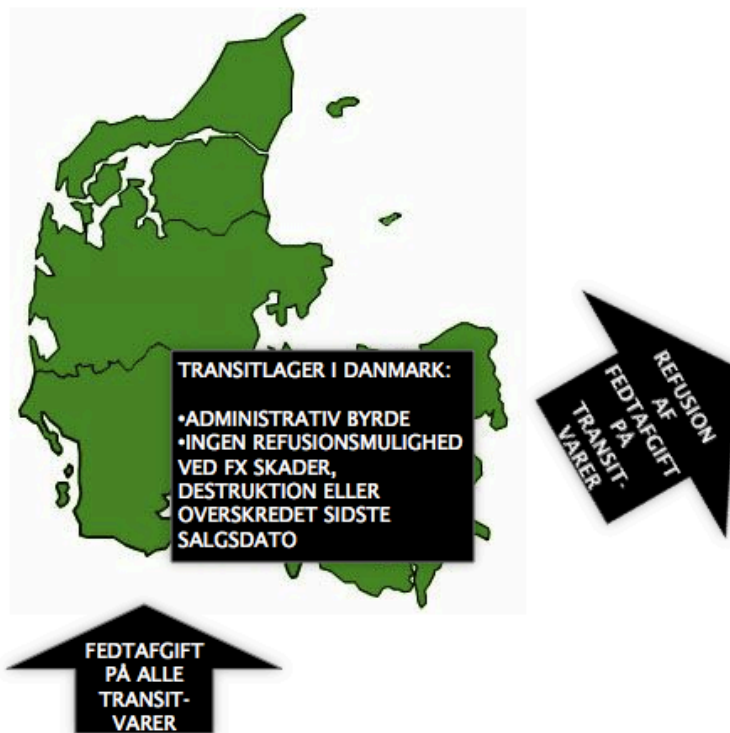
Kraft Foods bruger Danmark som transitland til det øvrige Norden. Cirka 60% af det tyggegummi, de kiks og den ost, som Kraft Foods indfører i Danmark transporteres videre til Sverige, Norge og Finland.

Alle disse transitvarer betales der fedtafgift af. Og når de udføres igen, tilbagebetales afgiften. Dette giver en stor – og ineffektiv – administrativ byrde for fødevarer virksomheden, idet der skal beregnes afgiftsreter for alle disse produkter, som ikke giver et provenue i

Danmark. Og for de skattemyndigheder, der har kontrolansvaret, giver dette en øget administrativ byrde.

Desuden er der en øget risiko for tab af penge ved betaling af fedtafgift. Man kan nemlig ikke, modsat f.eks. chokolade- og sukkerafgiften, få fedtafgiften refunderet, hvis varen af forskellige årsager ikke går til forbrug i Danmark:

- Sker der skade på en vare på lageret eller under transporten – ingen refusion
- Skal en varegruppe destrueres pga. fx en fejlslåen salgsprognose – ingen refusion
- Overskrides sidste salgsdato fx i forbindelse med fødevarerkontrol – ingen refusion
- Tages de afgiftsbelagte varer retur fra kunderne – ingen refusion



Ændrer man afregningstidspunktet fra import- til salgstidspunktet, vil man undgå dette sisifos-arbejde – og spare alle parter for unødigt administration og udgifter. Med den nuværende afregningsmodel vil det blive attraktivt at flytte lageret til fx Sverige.

#### **ADMINISTRATIV BYRDE – TID OG JOBRESSOURCER**

Siden indførelsen af fedtafgiften har Kraft Foods brugt meget store administrative ressourcer på at håndhæve afgiften. Både fordi det er en meget kompleks afgift, som gør den tidskrævende, men også fordi den indebærer et stort ansvar for Kraft Foods i forhold til såvel leverandørerne, som kunderne og SKAT

*Selv for medarbejdere med høje og relevante kompetencer er afgiften uhyre vanskelig og kompleks at administrere, og den medfører en væsentlig administrativ belastning og utryghed, ikke mindst overfor leverandørerne og kunderne i detailhandlen.*

Både controllere, regnskabschef, Key Account Managers og deres assistenter bruger betragtelig tid på afgiften, og endelig er Kraft Foods udenlandske leverandører og producenter også pålagt nye administrative byrder.

Samlet set bruges der mere end en fuldtidsstilling hos Kraft Foods på at administrere alene fedtafgiften. *Dette ressourceforbrug er udelukkende knyttet til fedtafgiften, og eksisterede ikke før fedtafgiften blev indført.* Der er altså tale om nye ekstra administrative byrder og omkostninger af et betragteligt omfang.

En stor del af den øgede administration skyldes dobbeltbeskatning, idet der nu ikke længere kun er en afgiftstype pr. Produkt, men derimod to afgiftstyper på stort set alle produkter med forskellig opgørelsesmetode og afregningstidspunkt, hvilket er vanskeligt at håndtere systemmæssigt og administrativt (jfr. nedenstående tabel).

Sammenlignes de administrative udgifter til fedtafgift med udgifterne til at administrere sukker- og chokoladeafgiften bliver det ekstra tydeligt, hvor besværlig fedtafgiften er at håndtere:

- Cirka 80% af de administrative udgifter til håndtering af afgifter går til fedtafgiften, som i alt giver et årligt provenu på 13,4 millioner kr.
- Samtidig bruges blot cirka 2 % af de administrative udgifter til håndtering af afgifter på at afregne både kaffe-, sukker- og chokoladeafgiften, som i alt giver staten et provenu på 203,9 millioner kr.

Dette mismatch mellem administrativ byrde og provenu fremgår tydeligt at nedenstående oversigt:

Afgiftstype	Beregning	Afgiftstidspunkt	System	Provenu MDKK	% af afgiftsadm.
Sukkerafgift og chokoladeafgift	Nettovægt af varen	Salg til dansk kunde	SAP, automatiseret	159,2	1
Kaffeafgift	Nettovægt af varen	Salg til dansk kunde	SAP, automatiseret	44,7	1
<b>Fedtafgift</b>	<b>Medgået forbrug af mættet fedt</b>	<b>Import – eksport modregn</b>	<b>Excel – manuel håndtering</b>	<b>13,4</b>	<b>78</b>
-Dækningsafgift og råstofafgift -Emballageafgift -Engangsserviceafgift	Indhold af specifikke ingredienser	Import – eksport søges retur	Excel – manuel håndtering	6,0	20

En løsning, som kan lette den administrative og likviditetsmæssige byrde, er, at fedtafgiften betales – lige som de andre afgifter – ved salgstidspunktet og iflg. næringsdeklarationen.

Derved kan det samme provenu opnås, mens den administrative byrde nedbringes markant og der sikres en ensartethed i afgiftsafregningerne.

#### **ADMINISTRATIV BYRDE – ANSVAR OG KOMPLEKSITET**

Leverandørerne, specielt udenlandske, har ikke en interesse i påtage sig et særligt ansvar i forhold til fedtafgiften. Det vil sige, at oplysningsansvaret uundgåeligt ligger hos Kraft Foods, som løbende skal *afkræve* leverandørerne leverandørerklæringer om fedtindholdet af råvarerne, svindprocenter og de brugte opskrifter, som indgår i fødevarereproduktionen.

Dette er først og fremmest et problem i forhold til svind. Ifølge loven skal fedtafgiften betales i produktionsleddet, dvs. af det mættede fedt i de råvarer som bruges i fremstillingsprocessen. Derfor skal svindet af mættet fedt mellem råvare og færdigt produkt opgøres. Imidlertid er det ikke realistisk – og praktisk ekstremt vanskeligt – kun at opgøre svind af mættet fedt. Ikke mindst fordi det er en uvant og kompleks opgave for leverandørerne, som ikke tidligere har skulle opgøre svindprocenter for en given fødevarer.

Derfor, som praktisk kompromis, opgøres det totale svind, så der betales fedtafgift af alt svind – også det svind som ikke vedrører mættet fedt. Eksempelvis i kiksefremstilling bliver der derfor betalt fedtafgift af fordampet vand. Kort sagt er der en lang række problemstillinger med opgørelsen af svind:

- Leverandørerne har kun erfaring med opgørelse af mættet fedt i det færdige produkt
- De forstår af gode grunde ikke, hvorfor vi skal bruge oplysningerne om indholdet af mættet fedt i den samlede produktion, hvilket ikke ligefrem øger deres samarbejdsvilje
- Opgørelsen af svind i produktionen kan ske på mange måder og vil derfor variere fra leverandør til leverandør og fra produktionsmetode til produktionsmetode, hvilket giver en stor kommunikationsbyrde – og en meget usikker og relativ opgørelse
- Svindet i produktionen kan variere og er ofte højt ved opstart af produktionen og kan derefter falde, hvilket påvirker afgiftsstørrelsen
- Mixpaller, altså forskellige produkter på samme palle der får et eget varenummer, giver yderligere opgørelsesproblemer, fordi afgiften vil variere fra den ene sammenpakkede vare til den anden. Specielt på tyggegummi er dynamikken omkring mixpaller meget stor og ressourcekrævende

Ansvarsfordelingen er en særskilt problemstilling for en international virksomhed som Kraft Foods, hvor produktionen ligger i udlandet, og hvor produktionen kan flyttes fra fabrik til fabrik. Danske leverandører er bekendt med fedtafgiften, men det er udenlandske ikke. Desuden vil skift i leverandør betyde at den nye leverandør hver gang skal 'oplæres' i at opgøre det samlede forbrug af mættet fedt i en given produktion.

Overfor Kraft Foods kunder i detailhandlen er der også en problemstilling. Sagen er nemlig, at de arbejder langsigtet med kampagner og priser, hvilket giver et problem med at matche løbende variationer i afgiften med prislister til kunderne. Der er derfor en vedvarende korrespondance mellem Kraft Foods og kunderne, som konstant giver problemer og belaster samarbejdet.

Samlet set er Kraft Foods altså pålagt et meget stort ansvar i forhold til leverandørerne, kunder og SKAT. Der er meget store usikkerhedsmomenter i hele opgørelsesprocessen. Og

variationer i produktionen, som ikke har betydning for fedtindholdet i det færdige produkt, påvirker i hvert tilfælde en lang række af faktorer (afgiftsstørrelse, prislister, mm.), som ved enhver variation skal korrigeres.

Der er altså en endeløs række af administrative processer, som kun vedrører fedtafgiften, og som konstant indvirker på både den interne regnskabsføring i Kraft Foods, på den administrationsbyrde Kraft Foods er nødt til at pålægge leverandørerne, samt på forholdet til kunderne i detailhandlen pga. løbende ændrede prislister.

#### **MINDRE ATTRAKTIVT AT OPERERE I DANMARK**

Flere aktører i fødevarerbranchen har allerede taget konsekvensen og placeret deres lagre udenfor Danmark i fx Flensborg, hvilket er et direkte tab af danske arbejdspladser. For aktører, som endnu ikke er etableret i Danmark, gør fedtafgiften det bestemt mindre attraktivt at placere lagre, administration, mm. i Danmark.

Specielt fordi afgifterne er unikke for Danmark og ikke generelle for hele EU kan det være attraktivt at flytte lagerfaciliteter udenfor Danmark. De direkte fordele er langt mindre administration og øget likviditet, fordi fedtafgiften og andre afgifter først skal betales, når varen er solgt – ikke når den produceres. Det samme gør sig gældende med beskadigede varer eller varer med overskreden salgsdato, som ikke er omfattet af fedtafgiften, hvis de ikke kan sælges. Derfor er det oplagt for Kraft Foods at overveje alternative geografiske dispositioner i fremtiden.

Desuden peger alle indikationer på, at grænsehandlen vokser, fordi en lang række varer er blevet eller bliver dyrere at købe i Danmark. Både for forbrugerne og for erhvervslivet er der altså direkte økonomiske incitamenter til at rykke henholdsvis indkøb og aktiviteter udenfor Danmark.